instagram.com/harmonija_knjige
facebook.com/harmonija_knjige
www.harmonijaknjige.rs

Naslov originala:
Joshua David Stone, Ph.D.
Soul Psychology: *How to Clear Negative Emotions and Spiritualize Your Life*

Copyright © 1994, 1999 by Joshua David Stone, Ph.D.
All rights reserved. This translation published by arrangement with Ballantine Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC.
Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2020

ZA IZDAVAČA:
Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:
Marina Sabovljević

PREVOD:
Ivana Tomić

LEKTURA I KOREKTURA:
Lidija Cenić

DIZAJN KORICE:
Sara Vranić

ŠTAMPA:
Alpha print, Zemun

TIRAŽ:
1.000

IZDAVAČ:
Publik praktikum
Dobrovoljačka 10/I, Zemun
office@publikpraktikum.rs
011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

PSIHOLOGIJA DUŠE

DR DŽOŠUA DEJVID STOUN

HARMONIJA

Sadržaj

Alati za duhovni razvoj 7

PRVI DEO: **ČETIRI ZLATNA KLJUČA**

Prvo poglavlje: Šta je psihologija duše 15

Drugo poglavlje: Lična moć – Prvi zlatni ključ za psihičko i duhovno zdravlje 31

Treće poglavlje: Bezuslovna ljubav prema sebi – Drugi zlatni ključ za psihičko i duhovno zdravlje 45

Četvrto poglavlje: Balansiranje tri uma i četiri tela – Treći zlatni ključ za psihičko i duhovno zdravlje 59

Peto poglavlje: Hristova svest i kako da je dosegnete – Četvrti zlatni ključ za psihičko i duhovno zdravlje 71

DRUGI DEO: **KAKO DA PRODUHOVITE NEGATIVNI EGO**

Šesto poglavlje: Alati za isceljenje emocija 105

Sedmo poglavlje: Reprogramiranje podsvesnog uma 131

Osmo poglavlje: Ljudska aura i sedam tela 147

Deveto poglavlje: Dvadeset dve čakre 157

Deseto poglavlje: Deset zamki i prepreka na putu uzdizanja 169

Jedanaesto poglavlje: Zakoni manifestovanja 177

Dvanaesto poglavlje: Zakoni karme 193

TREĆI DEO: **EZOTERIČNA PSIHOLOGIJA**

Trinaesto poglavlje: Psihoepistemologija 203

Četrnaesto poglavlje: Kako da očistite negativni ego naukom o zracima 225

Petnaesto poglavlje: Kako da očistite negativni ego naukom o arhetipovima 249

Šesnaesto poglavlje: Petnaest glavnih testova duhovnog puta 279

Sedamnaesto poglavlje: Kako da očistite negativne parapsihološke energije 291

Osamnaesto poglavlje: Prevazilaženje negativnog ega i bardo život 315

Pogovor 323

O autoru 327

Alati za duhovni razvoj

DUHOVNE AFIRMACIJE

Nepoistovećivanje 42
Lična moć – postanite kreativni pokret 43
Emocionalna neranjivost 43
Ljubav prema sebi 53
Afirmacije o veri, poverenju i strpljenju 144

AKTIVNOSTI I VEŽBE

Vizualizacija ljubavi prema sebi 55
Vizualizacija identiteta 57
Vizualizacija crvenih merdevina 63
Vizualizacija zlatne kupole 64
Šest koraka za produhovljenje emocija 105
Jin metod samokontrole 108
Jin metod prihvatanja 108
Jin metod katarze 109
Jin metod ugađanja 109
Jin metod sekundarne komunikacije 110
Pismo svom podsvesnom umu 111
Dijalog 112
Tabele evidencije dvadesetjednodnevnog psihičkog utemeljenja 116
Alati za povezivanje sa svojim višim bićem 128
Vizualizacija za privlačenje novca 137
Samoosnaživanje 139

Varijacija vizualizacije zlatne kupole 140
Obnovite svoju podsvesnu baštu 142
Vizualizacija kosmičkog isceljenja 221
Razgovor sa opsenama 247
Razgovor sa arhetipovima 253
Dnevnik razgovora sa arhetipovima 254
Početak parapsihološkog isceljenja i čišćenja 292
Molitva za izuzeće od gospodara karme 306

Napomena

Najveći deo podataka u ovoj knjizi kanalisan je kroz komunikaciju sa uzvišenim učiteljima. Kao što je slučaj sa svim informacijama, one zavise od prizme pojedinca koji ih prima. Za primenu materijala na sledećim stranicama odgovoran je isključivo čitalac. Tehnike duhovnog isceljenja u ovoj knjizi predstavljaju važne informacije, ali ako sumnjate na bilo kakve zdravstvene probleme, morate potražiti pomoć kvalifikovanog medicinskog osoblja ili lekara.

Psihologija duše

Kako da se očistite od negativnih emocija i živite produhovljeno

Prvi deo

Četiri zlatna ključa

Prvo poglavlje

Šta je psihologija duše

Čovek minus ego jednako Bog.
SAI BABA

Živimo u izuzetnom vremenu u istoriji evolucije Zemlje. U najnovijem milenijumu došlo je do neverovatnog napretka. Samo u poslednjih sto godina svedoci smo zapanjujućih dostignuća u tehnologiji, medicini i komunikacijama. Sleteli smo na druge planete, napravili svemirsku stanicu u orbiti, bebe iz epruvete i klonirali ovcu. Bez obzira na sva ta neverovatna postignuća, ljudski rod nikad nije bio otuđeniji od sebe i od svog duševnog mira. Zašto je tako?

Kad bismo na to pitanje ponudili samo jedan odgovor, to bi značilo da previše pojednostavljujemo složena pitanja. Iako treba razmotriti mnogo aspekata, u tapiseriju odgovora utkane su dve najupečatljivije niti. Prva je opsesija čovečanstva materijalnom ekspanzijom i ubrzana promena na račun psihičkog i duhovnog razvoja. Druga nit je zanemarivanje uticaja odnosa pojedinca prema svom psihičkom identitetu na njegov duhovni život. Drugim rečima, ako nismo u skladu sa sobom, to će se negativno odraziti na sve odnose u našem životu, uključujući i naš odnos sa Bogom.

Čitav život posvetio sam proučavanju psihologije. Odrastao sam s profesionalnim psiholozima – roditeljima, maćehom i sestrom. Iako sam od malih nogu u dodiru s tom naukom, nisam dobio sve odgovore na životne probleme. Uprkos tome, osećam da mi je lični i profesionalni razvoj, uključujući mnoge godine karijere

licenciranog bračnog, porodičnog i dečjeg terapeuta, sveštenika i duhovnog učitelja pružio vredne uvide. Ovo iskustvo pomoglo mi je da shvatim i iz prve ruke doživim koliko su ograničena sredstva tradicionalnih oblika psihologije kad treba da se pozabavi ovim ključnim pitanjima.

Veliko poštovanje gajim prema tradicionalnoj psihologiji i dobronamernim pojedincima koji se njome bave. Smatram da sam imao sreće što sam psihologiju izučavao na tradicionalan način. Zahvaljujući tome izgradio sam čvrste temelje na kojima sam zasnovao svoja istraživanja alternativnih metoda i modela. To me je dovelo do sopstvene prakse utemeljene na principima psihologije duše. Kao što verovatno pretpostavljate na osnovu naziva, psihologija duše nas vodi izvan domena tradicionalne psihologije jer proučava elemente čovekovog života koje tradicionalna psihologija često zanemaruje ili tek površno pominje.

Dok su tradicionalni oblici psihologije primarno usmereni na pružanje pomoći pojedincima u trenucima krize i usklađivanje njihovih ličnosti, psihologija duše bavi se ličnošću pojedinca u cilju integrisanja metafizičkih aspekata ljudske egzistencije. Bez obzira na našu duhovnu ili religijsku orijentaciju, većina nas složiće se oko pojma *duša* u smislu ljudskog iskustva koje prevazilazi telo, um i osećanja.

Napisao sam ovu knjigu da bih napravio most koji povezuje sjajne rezultate u polju tradicionalne psihologije na nivou ličnosti i novu tradiciju psihologije zasnovane na učenju o duši. Dok sam sedeo na bezbrojnim predavanjima i čitao udžbenik za udžbenikom izučavajući tradicionalnu psihologiju, zapanjio sam se činjenicom da gotovo neznatan broj psiholoških teorija uopšte pominje jedan od najvažnijih aspekata života – odnos čoveka prema Bogu, bez obzira na oblik u kojem doživljavamo tu silu. U tom periodu bio sam posvećen duhovnom radu i jednostavno nisam razumeo zašto se nijedan od najpoznatijih teoretičara psihologije nije pozabavio duhovnom stranom ljudskog bića. Možda ih je u tome sprečila potreba da brane nesigurnu poziciju psihologije kao racionalne nauke. Rasprostranjeno uverenje da je važnije biti naučno „precizan" nego pomoći ljudima da u potpunosti ostvare potencijale ljudskog bića smetalo mi je u doba studiranja, ali i mnogo godina kasnije.

Dok sam bio na osnovnim, master i doktorskim studijama profesori su nas podučavali zatrpavajući nas različitim psihološkim teorijama. Nisu nam pomagali da shvatimo koje su teorije validne, a koje nisu. Nijedan predavač nije to mogao sa sigurnošću da nam kaže. Svaki profesor imao je omiljenu teoriju. Studenti su do određene mere morali da proniknu u svaku od tih teorija i da sami izaberu koja im se najviše sviđa. Odabrana teorija postala bi osnova naše prakse i načina života. Moj problem bio je u tome što nijednu teoriju nisam mogao svesrdno da prihvatim takvu kakva jeste. Svaka teorija sadržala je čestice istine. Kad biste ih spojili, dobili biste polovičnu istinu. Ipak, svaki teoretičar tvrdi da je otkrio celu istinu.

Ne kažem da te čestice istine ne mogu pomoći nekim ljudima u određenim situacijama. Ako nacrtamo grafikon sa brojevima od nula do sto (gde nula predstavlja najniži, a stotina najviši nivo svesti – ravan uzvišenih učitelja), tradicionalna psihologija može pomoći nekim ljudima da dostignu trideseti nivo, ali nikad vas ne bi dovela do višeg nivoa svesti. Čak i kad biste tradicionalnog psihologa posećivali pet puta nedeljno u narednih pedeset godina ne biste dobacili dalje od trideset. Zašto? Zato što je 98 procenata tradicionalne psihologije lišeno duhovnosti.

U svojoj prvoj knjizi *Priručnik za uzdizanje (The Ascension Handbook)* opisao sam tri nivoa samoostvarenja – nivo ličnosti, nivo duše i nivo monade. U najboljem slučaju (čak je i to diskutabilno) tradicionalna psihologija može vam pomoći da dosegnete samoostvarenje na nivou ličnosti. To je nivo svesti od trideset, toliko joj mogu priznati. Neki bi rekli da je taj nivo prihvatljiv. Mnogi drugi bi rekli da teže višim ciljevima. Ako čitate ovu knjigu verovatno pripadate drugoj grupi i intuitivno razumete da vam tradicionalna psihologija ne može pomoći da se uzdignete do svog duhovnog bića kojem težite.

Od mnogih teorija koje sam proučavao na fakultetu sećam se samo tri teorije koje pominju duhovnu stvarnost – teorije Karla Junga, Abrahama Maslova i Roberta Asadžolija. Većina ljudi, uključujući i mnoge studente tradicionalne psihologije, verovatno nikad nije čula za italijanskog psihologa Roberta Asadžolija, koji je razvio teoriju psihosinteze i tako postao pionir nauke koju bismo danas nazvali transpersonalnom psihologijom. Pošto je to polje relativno

novo na ovim prostorima, uticaj Asadžolijevog rada na teorije tradicionalne psihologije bio je zanemarljiv. Italijanski naučnik verovao je da nakon turbulentnih ratova ljudski rod više ne može bezbedno da se identifikuje sa grupama koje smo nekad tražili kako bismo uspostavili svoj identitet, kao što su: porodica, pleme, klan, klasa ili nacija. Zato je svako morao da se okrene sebi kao pojedincu.

Za razliku od Frojdove teorije psihoanalize, koja se oslanjala na analizu (bukvalno raščlanjivanje na delove), psihosinteza je težila tome da nam proširi svest kako bismo objedinili sve delove svoje ličnosti, uključujući i duhovne komponente, u kohezivnije biće. Psihosinteza je zasnovana na principu da život ima svrhu i smisao i da smo svi mi delovi tog uređenog univerzuma.

Abraham Maslov, koji je verovatno najpoznatiji po hijerarhiji ljudskih potreba, pominje vrednost duhovnog aspekta života, ali baš o toj temi pisao je šturo. Na pitanje novinara veruje li u Boga, Maslov je odgovorio da ne mora da veruje – on zna. U vezi s Maslovljevim radom najviše me zanima njegovo uverenje da telo, i duša do određene granice, funkcioniše po principu homeostaze ili ravnoteže. Konačno, Maslov je osmislio termin *samoostvarenje.* Prema njegovom mišljenju, samoostvarenje se nalazi na samom vrhu piramide ljudskih potreba, što znači da ga nikad nećemo dosegnuti ako ne zadovoljimo druge potrebe. Osnovna mana te teorije jeste što se odnosi isključivo na lični nivo samoostvarenja.

Karl Jung bio je jedan od nekolicine čuvenih tradicionalnih psihologa koji se odvojio od većine i svojim teorijama obuhvatio spiritualnost. Njegov rad predstavljao je istinski katalizator u dubinskoj psihologiji[1] i u polju poznatom kao teorija o razvoju ličnosti. Jung je prepoznao idealizovano sopstvo i udaljio se od Frojdove fiksacije seksualnošću. Bio je vrhunski tumač snova i verovao je u reinkarnaciju iako nije želeo da se to njegovo uverenje obelodani. Među mnoge Jungove doprinose ubrajaju se ideje o ekstrovertnosti i introvertnosti, sinhronicitetu, arhetipu i kolektivnom nesvesnom. Učio nas je da se iskrenim sukobljavanjem sa svakodnevnim ličnim konfliktima, s kojima se svi susrećemo, hvatamo ukoštac i sa izazovima najfundamentalnijih duhovnih problema od univerzalnog

[1] Psihološke škole koje istražuju latentne strukture i nesvesne determinante ličnosti. (Prim. prev.)

značaja. Gajim ogromno poštovanje prema Jungovom delu i preporučujem vam da pročitate njegove knjige. Nažalost, iako je bio značajan katalizator u svojoj oblasti, u poređenju s kompletnijim razumevanjem psihologije duše kakva se danas razvija, Jungovo delo bilo je prilično ograničeno.

Pored činjenice da tradicionalnoj psihologiji nedostaje duhovna komponenta, od psihologije duše razlikuje je još nekoliko važnih elemenata. Jedno od osnovnih uverenja psihologije duše jeste da imamo izbor između dva načina razmišljanja. Možemo polaziti od negativnog načina razmišljanja zasnovanog na egu – usredsređenog na sebe i podeljenog, otuđenog od Boga i utemeljenog na strahu – ili se možemo prikloniti spiritualnom načinu razmišljanja. Tradicionalna psihologija pokušava *iznutra* da nas isceli od negativne mreže ega. Ne možemo se zaista isceliti ako u potpunosti ne prevaziđemo negativni ego.

Negativni ego je stvarna tegoba od koje ljudi pate. Od suštinske je važnosti da to shvatimo. Negativni ego ne tumači životna iskustva kao lekcije, izazove ili darove. On psuje i besni kad god se očekivanja izjalove. Negativni ego je koren svih negativnih emocija, svih negativnih misli, ponašanja, problema u vezi, razmišljanja o oskudici (nedostatku novca i pravog uspeha). U suštini, negativni ego sprečava vas da spoznate Boga. Kao što kaže Sai Baba, jedan od velikih indijskih duhovnih učitelja: „Iza planinskog venca ega krije se Bog."

Kad god nas nešto izbaci iz ravnoteže uzrok tome je negativni ego. Hoćemo li slušati glas straha i odvajanja ili glas savršene ljubavi i jedinstva? Hoćemo li slušati glas egocentričnosti ili glas nesebične ljubavi? U svakom životnom trenutku biramo Boga ili negativni ego. Nudim vam izazov. Zakunite se da ćete od danas birati samo Boga. Ne plašite se da ćete pogrešiti. Savršenstvo ne znači da nikad nećete pogrešiti već da nikad nećete pogrešiti *svesno*. U idealnom slučaju učimo iz svake greške i donosimo svesnu odluku da tu grešku više nikad ne ponovimo. Bog neće prestati da nas voli. Zbog svojih nedostataka ne treba da kažnjavamo sebe ili, još gore, druge. Jednostavno moramo odlučiti da biramo ispravno, volimo bezuslovno i da idemo dalje ne osvrćući se.

Ne treba samo da se izjasnimo o tome hoćemo li slušati negativni ego niti je uloga negativnog ega jedina razlika između psihologije duše

i tradicionalne psihologije. Tradicionalna psihologija ne pominje ideju da nam misli kreiraju stvarnost. To je druga glavna teza u osnovi psihologije duše. Misli nam kreiraju emocije, ponašanje i ono što privlačimo u život. Ako dozvolimo negativnom egu da nas obuzme, stvorićemo sebi negativnu realnost, privlačićemo negativne elemente u životu i zbog svih tih negativnih uticaja osećaćemo se i ponašati još negativnije. Na to ljudi misle kad govore o začaranom krugu.

Tradicionalna psihologija ne uzima u obzir činjenicu da nam misli kreiraju stvarnost, emocije i ponašanje. Ona veruje da nam spoljašnje sile (okolina, porodica, biohemija) određuju realnost. S tačke gledišta tradicionalne psihologije negativne emocije su neizbežan i normalan deo života i upravo zbog toga nas ta nauka uči da razvijamo svest žrtve.

Ponovo naglašavam – ne kažem da tradicionalna psihologija nema značaj. Ima određenu vrednost na početku. Ako dovede osobu do samoostvarenja na nivou ličnosti, to je divno! Problem je u tome što veoma mali broj oblika tradicionalne psihologije vodi do te tačke. Mnogi godinu za godinom ostaju zarobljeni u tradicionalnoj psihologiji i nikad ne prevaziđu napredak koji su dosegli još u prvoj nedelji rada. Ne mogu to ni da urade jer opseg teorije, ali i svest terapeuta nemaju mogućnost da ih povedu dalje.

Najupečatljivija razlika između psihologije duše i tradicionalnih oblika psihologije ogleda se u njihovim stavovima o uspostavljanju harmonije u životu. Ova ideja poznata je čak i onima koji nisu izučavali tradicionalne oblike psihoterapije. Neprekidno slušamo o tome – jedite zdravo, nađite vremena i za posao i za rekreaciju, uskladite telo, um i duh. Sve su to dobronamerni saveti. Ipak, kao što je slučaj s mnogim principima koji daju rezultate, ponekad ih previše liberalno primenjujemo.

Mnogi oklevaju da zatraže psihoterapiju ili su već imali loša iskustva s tradicionalnom psihologijom, zbog čega stvaraju sopstvene teorije i strategije prevazilaženja izazova. Nadaju se da će iskoristiti najbolje iz različitih sistema i da će od tih delova napraviti efikasna sredstva. Taj postupak nazvao sam *teorijom lažnog osećaja za ravnotežu.*

Većina vas verovatno već klima glavom i govori: „To zvuči ispravno. Tako i treba." U pravu ste – do određene mere. Treba

da uskladite ženstvene i muževne delove svog bića. Tu ste da biste postigli balans između nebeskih i zemaljskih aspekata sebe. Osim toga, tu ste i da biste uskladili sve svoje čakre, svoja četiri tela i tri uma, kao i mnoge druge elemente svog bića o kojima ću nešto više reći u nastavku knjige.

Postoji samo jedan element koji ni sa čim ne treba da usklađujete. To je pitanje od ključne važnosti koje izmiče razumevanju mnogih. Tu ste da biste se otarasili negativnog ega i da biste umrli za njega. Zato Sai Baba kaže: „Čovek minus ego jednako je Bog." To je suština njegovog učenja i osnovni princip *Kursa čuda,* Budinog učenja, kao i svih učenja samoostvarenih učitelja.

Mnogi ljudi, zaslepljeni *teorijom lažnog osećaja za ravnotežu,* misle da svaki aspekat svog bića moraju dovesti u stanje ravnoteže. Ako se odreknu negativnog dela sebe, misle oni, taj deo će se vratiti i osvetiće im se na nekom nivou. Nije istina! Zapamtite, vaše misli kreiraju vašu stvarnost.

Nismo ovde da bismo uskladili strah i ljubav. Zar Biblija ne kaže: *Savršena ljubav izgoni strah?*[2]

Nismo tu da bismo uskladili otuđenost i jedinstvo. Tu smo da bismo živeli u jedinstvu.

Negativni ego stvara negativne karakteristike kao što su mržnja, osveta, ljubomora, nedostatak samopouzdanja, lažni ponos, depresija, kompleks niže vrednosti i sve druge bolesti koje nas napadaju.

Nismo ovde da bismo uskladili mržnju i ljubav, kompleks niže vrednosti i samopouzdanje, nedostatak svesti o svojoj vrednosti i svest o svojoj vrednosti. Bog nas je stvorio po svom obličju i to nas čini vrednim. Pravi identitet nam je monada, večno biće, moćno *Ja sam prisustvo.* Kao što piše u Bibliji: *Bogovi ste, i sinovi Višnjeg svi.*[3]

Oseća li Bog mržnju, žeđ za osvetom, ljubomoru, nedostatak samopouzdanja, lažni ponos i depresiju? Naravno da ne. Ako nas je Bog stvorio po svojoj slici i prilici, odakle potiču ta osećanja? Od čovekovog pogrešnog načina razmišljanja. Potiču iz otuđenog uma zasnovanog na strahu umesto iz uma punog ljubavi prema Hristu,

2 Jovan 4:18.

3 Psalmi 82:6.

iz uma prožetog jedinstvom. Biblija kaže: *Jer ovo da se misli među vama šta je i u Hristu Isusu.*[4]

Da biste dosegli Hristovu svest, morate se osloboditi svesti svog negativnog ega. Kad dostignete taj način razmišljanja i percepcije stvarnosti bićete sve vreme puni ljubavi, radosni, srećni, uravnoteženog uma i smireni. Zar Buda nije rekao: *Svaka patnja potiče od vezivanja?* Bog ne pati. Zašto bismo mi patili? Ovde smo da bismo postali svetlost, da bismo postali ljubav, da bismo spoznali Boga.

Kao što kaže Sai Baba – Nećete spoznati Boga ako ne umrete za svoj negativni ego – strah, otuđenje, materijalizam i sebičnost. Ako umrete za tu nižu vrstu razmišljanja, rodićete se za višu vrstu i spoznaćete Boga. To je cilj duhovnog puta, bez obzira na vašu izabranu putanju ili učitelja. Istina je upravo suprotna od onoga što najčešće čujete – nisu vam potrebne negativne emocije, njih je stvorio vaš um. Ne potiču spolja niti od instinkta. Potiču iz vaše interpretacije, percepcija i uverenja u vezi sa stvarnošću.

Život je kao film prikazan na platnu. Vi ste scenarista i režiser. Vi birate kako će izgledati svaki kadar i kako ćete ga posmatrati. U četiri plemenite istine Buda je rekao da sva patnja potiče od pogrešnog načina posmatranja. Mislite božjim umom, a to je svetlost. Otuda potiče reč *prosvetljenje.*

Nismo ovde da bismo uskladili sreću i patnju. Ovde smo da bismo sve vreme živeli u sreći i svetlosti. To se postiže tako što ćemo ovladati veštinom koju je uzvišeni učitelj Džval Kul[5] nazvao obitavanjem na pragu. Čovek koji živi na pragu predstavlja otelotvorenje maje, iluzije i negativnog ega. On će zauvek ostati spolja, pod slabim svetlom koje se probija oko dovratka. Nikad neće moći niti hteti da za sobom ostavi negativni ego i stane u punoj svetlosti ispravnog života.

Veći deo čovečanstva i dalje žudi za duševnim mirom, srećom i uspehom jer ljudima niko nije pokazao kako da zagospodare svojim

---

4 Poslanica Filipljanima 2:5.

5 Neki teozofi veruju da je bio tibetanski učenik u tradiciji drevne ezoterične duhovnosti poznate pod nazivom Večna mudrost tradicija. Tekstovi ga opisuju kao člana „duhovne hijerarhije" ili „bratstva", Mahatme, jednog od učitelja drevne mudrosti, definisanog kao duhovni vodič čovečanstva, i učitelja drevnih kosmoloških, metafizičkih i ezoterijskih principa koji čine poreklo svih velikih svetskih filozofija, mitologija i duhovnih tradicija. (Prim. lekt.)

podsvesnim umom, kako da sebe zavole, niko im nije pomogao da svest deteta u sebi povedu u dobrom smeru i prevaziđu negativni ego. Ne razumeju kako da objedine svest, podsvest i supersvest, kako da usklade svoja četiri tela (duhovno, mentalno, emocionalno i fizičko), kako da prevaziđu želje svog nižeg bića i ne znaju kako da žive kao uzrok, a ne kao posledica. Ukratko, ne znaju kako se njihov komadić uklapa u božanski plan.

Čovečanstvo često ne zna kako da se izbori sa ovim izazovima zbog toga što znanja koja su nam najpotrebnija ne možemo steći ni u školi, ni kod kuće, ni u crkvi, niti u sinagogi.

Većina terapeuta, psihologa, psihijatara i socijalnih radnika ne razume u potpunosti osnovne principe psihologije duše. Oni odlično obavljaju svoj posao i zaslužuju pohvalu, ali niko od njih nije zašao u oblast psihologije duše. Upravo iz tog razloga mnogi njihovi klijenti ostaju zarobljeni u negativnom egu i pokreću ih emocionalno telo i želje nižeg bića, a ispunjeni su negativnim osećanjima. Što je još gore, uče ih da se to stanje ne može prevazići već mu se moraju prilagoditi. Nije istina da ne možete prevazići negativni ego. Ova knjiga pokazaće vam kako to da uradite.

Nažalost, veći deo zaključaka o tradicionalnoj psihologiji može se primeniti i na mnoge duhovne pokrete. U ovom slučaju dolazi do preteranog poistovećivanja sa duhovnim telom na račun psihičkog bića. To je kao da gradite ogromno zdanje na krhkim temeljima – građevina se kad-tad mora srušiti. Dokaze o toj faličnoj gradnji vidimo u duhovnim pokretima, u tradicionalnim religijama, kod duhovnih učitelja, ali i u njihovim prividno najpobožnijim inicijativama. Kad god duhovni ili religijski vođa poklekne nemoćan pred negativnim egom, pojavi se po jedna pukotina na temelju građevine. Napisao sam ovu knjigu kao potporu tom temelju i da bismo započeli pravi rad na sebi. Moramo da pročistimo svoja dela, okupamo mentalna i emocionalna tela i naučimo kako da postanemo celoviti.

Ako trenutno procenjujete svoje sisteme vrednosti i uverenja, ova knjiga je za vas.

Ako se pitate zašto imate utisak da se s ljudima srećete na bojnom polju, a ne na polju bezuslovne ljubavi u hrišćanskoj državi, ova knjiga je za vas.